

Zavaravajuća poslovna praksa nepoštena je prema potrošaču i time zabranjena, a da nije potrebno dokazati da je protivna zahtjevima u odnosu na profesionalnu pažnju

Team4 Travel, putnička agencija sa sjedištem u Innsbrucku (Austrija) i specijalizirana za prodaju odmora na snijegu i tečajeva skijanja u Austriji za grupe britanskih učenika, navela je u svojoj brošuri na engleskom jeziku za zimsku sezonu 2012. da se različiti hoteli mogu rezervirati na naznačene datume isključivo putem njezinih usluga. Ti hoteli doista su putem ugovora zajamčili Team4 Travelu takvu ekskluzivnost.

Međutim, predmetni hoteli nisu poštivali ovu ekskluzivnost i dodijelili su određene smještajne kvote za iste datume CHS Tour Servicesu, konkurentskoj putničkoj agenciji koja također ima sjedište u Innsbrucku, no Team4 Travel nije znao za ovu činjenicu u trenutku kada je raspodijelio svoje brošure.

Smatrajući da izjava o ekskluzivnosti koja je sadržana u brošurama Team4 Travel krši zabranu nepoštenih poslovnih praksi, CHS je zatražio od austrijskih sudova da zabrani Team4 Travelu uporabu navedene izjave. Prvostupanjski i drugostupanjski sud odbili su ovaj zahtjev s obrazloženjem da smatraju da ne postoji nepoštena praksa. Štoviše, u odnosu na garancije ekskluzivnosti koje je dogovorio s navedenim hotelima, Team4 Travel je poštivao zahtjeve u pogledu profesionalne pažnje. CHS je podnio zahtjev za reviziju Oberster Gerichtshofu (Vrhovni sud, Austrija).

Vrhovni sud utvrdio je da je informacija o ekskluzivnosti koju sadrži brošura Team4 Travela objektivno netočna. Ova bi informacija, s obzirom na to da u ovom pogledu ispunjava sve kriterije koji su izrijekom predviđeni Direktivom o nepoštenoj poslovnoj praksi¹, u očima prosječnog potrošača predstavljala zavaravajuću poslovnu praksu. U svakom slučaju, vezano za opći raspored Direktive, nacionalni se sud pita treba li prije proglašavanja određene prakse zavaravajućom i time nepoštenom i zabranjenom provjeriti je li i povrh ovih kriterija takva praksa protivna zahtjevima u pogledu profesionalne pažnje, što ovdje ne bi bio slučaj jer je Team4 Travel učinio sve da osigura ekskluzivnost na koju se pozivao u svojim brošurama. Stoga se Oberster Gerichtshof obratio Sudu s namjerom da dobije njegovo tumačenje navedene Direktive.

Sud u svojoj presudi odgovara da u slučaju kada poslovna praksa zadovoljava sve kriterije izrijekom navedene u odredbi² Direktive o nepoštenoj poslovnoj praksi u odnosu na potrošača nije potrebno provjeravati je li takva praksa u suprotnosti i sa zahtjevima u pogledu profesionalne pažnje u smislu navedene Direktive, jer se ista može valjano smatrati nepoštenom i time zabranjenom.

Naime u skladu s mjerodavnom odredbom Direktive, zavaravajući karakter trgovačke prakse ovisi isključivo o činjenici da ona zavarava jer je neistinita zato što sadrži lažne informacije ili zato što,

¹ Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi) (SL L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101.) (1)

² Članak 6. stavak 1. navedene Direktive.

na bilo koji način, može zavarati ili je vjerojatno da će zavarati prosječnog potrošača u vezi s, osobito, prirodom ili glavnim karakteristikama proizvoda ili neke usluge te ako u bilo kojem od spomenutih slučajeva navodi potrošača ili je vjerojatno da će ga navesti da donese poslovnu odluku koju inače ne bi donio bez takve prakse. Također, konstitutivni se elementi zavaravajuće poslovne prakse promatraju zapravo iz perspektive potrošača kao adresata nepoštene poslovne prakse.

Kad su ove karakteristike objedinjene, praksa se treba smatrati zavaravajućom i time nepoštenom i zabranjenom a da nije potrebno provjeravati je li ispunjen uvjet – koji se nalazi u drugoj odredbi³ iste Direktive koja daje opću definiciju nepoštene poslovne prakse i koja je dio sfere poslovnog subjekta – da je praksa protivna zahtjevima u pogledu profesionalne pažnje.

Direktiva u slučaju zavaravajuće poslovne prakse također jamči visok stupanj zaštite potrošača. Ovakva praksa zajedno s agresivnim oblicima poslovne prakse predstavlja daleko najčešću vrstu nepoštene poslovne prakse.

NAPOMENA: Zahtjev za prethodnu odluku omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute zahtjev Sudu o tumačenju prava Unije ili o valjanosti akta Unije. Sud ne odlučuje o nacionalnom sporu. Nacionalni sud mora riješiti predmet sukladno odluci Suda. Tom su odlukom jednako vezani i drugi nacionalni sudovi pred kojima bi se moglo pojaviti slično pitanje

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova, ☎ (+352) tel. 4303 3708

³ Članak 5. stavak 2. točka (a) navedene Direktive.